

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

τῇ 16ῃ Αὐγούστου 1916.

«Ὁ γείτονας Λάραξ, ὅς τε τυγχάνει ἐπιλεκτοὺς τέκνονα μετὰ τέτταρον ἐπιλέκτων τέκνων αὐτοῦ τοῦ κ. Μ. Γ. Νικολαΐδου, εὗρεν ἐν τῷ προσώπῳ ἀμφοτέρωθεν λαμπρὰν καὶ περιφανῆ ἐπισφραγίσαντων νόμον νομοταγῶν ἐν Κύπρῳ ἀγνοῶντων ὑπὲρ τῆς πατριωτικῆς ἐνότητος. Περιττὸν θεωροῦμεν αὖ ἐξάσκειν ἐνταῦθα τὴν ἀνυπολόγιστον σημασίαν».

της παρουσίας δύο Έλλήνων βουλευ-
τών εν τούτοις προμήχους του Έλλη-
νικού στρατού μετά χιλιάδων άλλων
Κυπρίων Έλλήνων έθελοντών, δια-
κρινόμενων μεταξύ των ήρωϊκωτέρων
πολεμιστών του Έλληνικού στρατού.

Ο Χρ. Σάββας έλαχε το εὐτυχί-
ον να εὐρεθῇ θάνατον ἐν Ἡπείρῳ
καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν ἀθανάσιον ἐν
τῇ ἐθνικῇ ἱστορίᾳ καὶ τὴν αἰώνιαν
εὐγνωμοσύνην καὶ λατρείαν τῶν συμ-
πολιτῶν του, ἐν ᾧ οὐ στρατιωτικῆς καὶ
συμπολιτιστικῆς του, μὴ τυχὼν τῆς
δύσστης ταύτης, εὐτυχίας, ἔχει τὴν
ἀτυχίαν νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὴν ἀνθρω-
πίνην μοχθηρίαν καὶ τὴν φθόνον,
ὅστις τῷ ἀμειψιστοῦ τοῦ τῆς ἐθνικῆς
κρίσεως καὶ ἐν τοῖς προμήχοις τραυμά-
του τῇ αὐτῇ μετὰ τοῦ ἐνδόξου συμ-
πολεμιστοῦ τοῦ Χρ. Σάββας ἡμέρα
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ μέχρη.

Καὶ κατὰ τοῦτο ὁ ἀειμνήστos ἥρωας
ἐγένετο εὐτυχέστερος τῶν στρατιω-
τικῶν του, διότι καὶ κατ' αὐτοῦ εἶχε
σκευασμένη μοχθηρότητα, συκοφαν-
τία, ἥτις ὅμως ἐπιμώθη ὑπὸ τοῦ ἐν-
δόξου θανάτου του.

Ἐν τῇ πολιτικῇ δράσει τοῦ οὐδό-
λου ἐστέρας τῶν συναδέλφων αὐτοῦ,
ὅστις γνωρίζουσι τὰς εὐδόχους ἐ-
νεργείας τοῦ ἐν Ἀθήναις διὰ τὸ Κυ-
πριακὸν ζήτημα, καὶ δι' ἃν ἔχουσιν
ἤδη μίτον τινὰ διὰ τὸν πολυειδί-
αλον διπλωματικὴν λαβύρινθον ὡς πρὸς
τοῦτο.

Ἐρωτῶμεν τοὺς ἀντιστρατευομένους
εἰς τὴν ἔκλογὴν του, τίνας προσέφε-
ρον αὐτοῖς ἄλλοις πολιτευόμενοι εἰς
τὸν τόπον μεγαλειότερας καὶ καλλιτέ-
ρας ὑπηρεσίας; Προβάλλονται αἰτιά-
σεις ἰδιαιτέραι καὶ μὴ δημοσευόμε-
ναι, εἰς τὰς ὁποίας ἀρμόζει ἡ ἀπα-
ντήσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν «ἐδ' ἀναμάρ-
τητος τὸν λῆθον πρῶτος βαλέτω».

Πρὸς τοὺς ἔκλογαίς της περιφερεί-
ας Ἀδράκας—Ἀρμόχου, ὅσοι τυ-
χόν δι' οἰονδήποτε λόγον θὰ ἡρουν-
το ψῆφον πρὸς αὐτὸν θὰ ἀποτείνωμεν
τὴν ἐρώτησιν:

Πῶς θὰ ἐδικαιολογῶν τὴν ἀρνη-
σιν ψήφου εἰς ἀντιπρόσωπον αὐτῶν
διὰ της πατριωτικῆς ἐθελουσίας του
ἐνταρμονικῶς μετ' ἄλλων εὐγενῶν
ἐκόντων της Κύπρου τῶν Κυπριακῶν
φιλοπατρίων καὶ σφοδρῶς ἐκτετα-
σάντων τοῦ τιμίου τραύματος τοῦ πολλῷ
ισχυροτέρως τοὺς δεσμούς της πατρι-
ωτικῆς ἐνότητος καὶ λαμπρύναντα μετ'
ἐκείνων τὸ ἑλληνικὸν φρόνημα τοῦ
Κυπριακοῦ λαοῦ;

Διὰ μὴ τιμῶν τοὺς τιμῶντας αὐ-
τὸν διὰ τῆς ἰδίας ἐθελουσίας καὶ
αὐταπαρνήσεως θὰ ἐδεικνύει ὅτι στε-
ρεῖται καὶ αὐτὸς τῶν μεγαλοφυῶν
τοῦτων ἀρετῶν, δι' ὧν κυρίως δοξά-
ζονται καὶ μεγαλύνονται τὰ ἔθνη.

Τίς ἄλλος θὰ ἦτο πειστικώτερος
ῥήτωρ καὶ γνησιώτερος διαμνην-
τὸν ἰδεωδὸν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ
πρὸς τοὺς κρατούντας, εἰμὴ ἐκεῖνος
ὅστις ἐργῶ μὲν ἐπικινδύνει αὐτὸν
ὑπὲρ τοῦτων, ἐπεσφράγισσε δὲ διὰ
τοῦ ἰδίου αἵματος αὐτοῦ;

Ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι, πάλαι ποτὲ, ἐπ-
ήρχοντο κατὰ τοῦ Μαραθωνομάχου
Ἀμεινίου, ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου Αλ-
εξάνδρου, ἔλαβον αὐτοὺς ἐν τῇ
ἀσέβειᾳ, ἐκεῖνος ἀπεκάλυψε τὸν ἀ-
ποκεκρυμμένον ἐν Μαραθῶνι βραχί-
ονά του, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ σεβ-
ασμῶ ἀπεχώρησαν πρὸς τοῦ τραυμα-
τίου Μαραθωνομάχου.

Ἡ ἀνατομία καταψήφισις τοῦ κ.
Εὐαγγ. Χατζηγιάννου θὰ ἦτο ἀνε-
λάβει πρὸς ἐνα τραυματικὴν πολεμι-
στικὴν, καὶ τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχαί-
ων Ἀθηναίων πιστεύομεν ὅτι ἐκτιμᾷ
ὁ φιλικὸς της ἔκλογικῆς περιφε-
ρείας Ἀδράκας—Ἀρμόχου λαός,
ὥστε νὰ μὴ περιπέσῃ εἰς τῶν ἀν-
τιπατριωτικῶν ὀλισθημάτων. Ἐπιμένοντες
εἰς τοῦτο πολὺ, οὐχὶ χάριν τοῦ κ.
Εὐαγγ. Χατζηγιάννου, ἀλλὰ χάριν
της τιμῆς τῶν ἔκλογων αὐτοῦ, τῶν
ἐκθεσίων ἄλλων ἀδικαιολογη-
τως πρὸς τοιοῦτον ὀλισθημα.

ΛΟΓΗΣ ΕΥ. ΛΟΙ-ΖΟΥ

Τυπικῶς καὶ χρονολογικῶς ἀνα-
γράφοντες τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου
τοῦτον, οὐδὲν ἔχοντες νὰ εἰπωμεν δι'
ἐλπίς της δεκαπενταετίας παρουσίας
του ἐν τῇ Νομοθετικῇ Συμβουλίᾳ.

Ἐπεὶ καὶ φέρει τὸν τίτλον τοῦ
βουλευτοῦ χάρις εἰς τὸ οἰκονομικὸν
τοῦ ὄνομα καὶ στηρίζοντες μόνον
ἐπὶ της τοπιστικῆς προτιμήσεως τῶν

ἐκλογέων τοῦ κ. Ἀρμόχου, ἄλλως
τε καὶ εἰς τοὺς ἔκλογαίς του
εἶναι κατ' ὄνομα μόνον γνωστὸς καὶ
προσωπικῶς ἄγνωστος εἰς τοὺς πλεί-
ονας ἐξ αὐτῶν πρῶτων νὰ μὴν
προσσεκολλημένους εἰς τὴν γενέθλιον
πόλιν του καὶ εἰς τὰ περιβάλλοντα.

Ἡ Ἐπαρχία Ἀρμόχου οὐ φέρει
νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ
κ. Χρ. Σάββας ἀδελφοῦ του
ἐπιτιμήμονος ἐμβριθοῦς, πολίτου φιλο-
πατρίδος, ἐμπράκτως ἤδη ἐπιδεικνύ-
οντος θερμὴν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν
κοινῶν, καὶ παρασχεδόντος καὶ παρ-
χόντος μετὰ ζήλου θερμὸς τὰς δη-
μοσίας του, ὅπου ἐτάχθη ὑπὸ τῶν
συμπολιτῶν του.

Ἄν δὲν γείνη τοῦτο, ἡ Ἐπαρχία
Ἀρμόχου θὰ σκεφθῇ καὶ ἀποφα-
σίσῃ πῶς θὰ ἀντιπροσωπεύῃ καλλί-
ον κατὰ τὴν προσεχῇ Νομοθετικῇ
περίδον.

Φ. ΖΑΝΝΕΤΟΣ

Ὁ κ. Φ. Ζαννέτος πρῶτον βουλευ-
τῆς καὶ ἤδη ὑποψηφίος, ἐπιστήμι-
ον εὐρυμαθὲς καὶ μελετηρὸς, ἐκ Ἀλ-
εξανδρείας προερχόμενος καὶ ἀπὸ τρια-
κονταετίας ἑκατεστημένος ἐν τῇ
γέντειν Ἀδράκας ἐξασκῶν δὲ φιλο-
πατρικῶς τὸ λατικὸν ἐπάγγελμα του
καὶ ἀπολαύων δικαίως τιμῆς καὶ σε-
βασμοῦ παρὰ τῇ φιλοτιμίᾳ ταύτῃ Κι-
νῶντι, καὶ πέρα ταύτης χάρις εἰς
τὴν πολυμερῆ δράσιν του καὶ τὴν
περὶ τὰ πολιτικὰ καὶ ἄλλα τοπικὰ
ζητήματα ἐνασχόλησιν του. Ἐπὶ δύο
περίοδους ἐξελέγη βουλευτὴς Ἀδρά-
κας—Ἀρμόχου κατὰ τὴν δεκαετῇ
περίδον της κυριαρχίας πατριωτικῆς
καὶ πολιτικῆς κινήσεως ἐν Κύπρῳ ὡς
ἐγένετο σημαντικὴς παράγων.

Παρ' ὅλα ταῦτα δὲν συμπαθῶ-
μεν πρὸς τὴν ὑποψηφιότητά του
ἐνεκεν ἀρχῆς, ἣν ἐτήρησεν ἡμεῖς
πρῶτοι ἐμπράκτως.

Ἐκ της ελευθέρας Ἑλλάδος πολ-
τῆς ελευθερίας ὁ κ. Ζαννέτος, παρα-
καθήμενος ἐν Συμβουλίᾳ προεδρευ-
όμενος ὑπὸ ἑνὸς ἀρχόντος ἐξουκρα-
τομένης Ἑλληνικῆς χώρας, ἀναγω-
ρίζει τὴν κυριαρχίαν ταύτην καὶ φαί-
νεται ἀνταλλάσσων τὸν τίτλον τοῦ
ελευθεροῦ πρὸς τὸν τοῦ ὑποδοῦλου.
Τὰ πολιτικὰ καὶ ἀντιπροσωπευτικὰ
ἀξιώματα ἐν τῇ τῶν τοῦτον πρέπει
νὰ ἀντισταθμίζονται εἰς τοὺς ἐχθρούς καὶ
μόνον εἰς αὐτοὺς, ἐφ' ὅσον ἐξουκρα-
τοῦνται, τὸ μὲν ἵνα προπρονῶνται πρὸς
ἐλλογὸντα πολιτικὴν καὶ πατριωτικὴν ἐ-
λευθερίαν βίον, τὸ δὲ ἵνα ἡ Κύπρος
διὰ της Κύπρου ἐργάζεται καὶ παρα-
σκευάζῃ τὸ πολιτικὸν καὶ ἰδεώδες
μέλλον αὐτῆς.

Ἐν ὑποδοῦλῳ ἑλληνικῇ χώρῃ ὁ
ελευθερός Ἑλλήν πολίτης φέρει
νὰ ἐργάζεται ἀφανῶς καὶ ἀνευ περι-
φανοῦς πρωτοβουλίας, διδόντων, πα-
ραδειγματίζοντες καὶ ἑτιῶν πρά-
των εἰς προαγωγὴν τῶν συμφερόν-
των καὶ τῶν ἰδεωδῶν τοῦ τόπου, προ-
ηγούμενων κατὰ τὰς δημοσίας ἐκδη-
λώσεις μόνον τῶν ἰθαγενῶν.

Ἐπ' αὐτὸν ἀπαιτεῖται πρὸς ἐργασίαν
εὐρὸν παρὰ τῇ λαφ' διὰ τὴν κατε-
ύθυναν αὐτοῦ ὑπὸ χηρατικῶν ἰδιω-
τικῶν ἀντὶ τοῦ ἐπιστήμιου καὶ δορυ-
δοῦτος τοῦ ἀπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ
Συμβουλίου, οὗδὲν πρέπει νὰ ἀνακ-
τητῇ τῶν ἐχθρῶν νέων καὶ ἀν-
δρῶν ἡ ἑσπέρια πρὸς τὰ ἀνώτερα πο-
λιτικὰ καὶ ἀντιπροσωπευτικὰ καθέ-
λου ἀξιώματα.

Ἡ παρουσία ἀντιπροσώπων ἐν τῇ
Νομοθετικῇ ἐλευθερίας Ἑλλήνων πα-
ράγει λαβὴν εἰς τοὺς κρατούντας εἰς
αἰτίας αἰσθητικῶς πολλὰς χρησιμοποιοῦ-
σας περὶ προπαγάνδας ὁδὸν ἑλλη-
νικῆς, καὶ ἀντὶ τὰ ἐνισχύονται ἐν
τῇ συνειδήσει τῶν κρατούντων,
τοῦναντίον ἐξασθενεῖται καὶ διαβά-
λονται τὰ ἰδεώδη τοῦ τόπου.

Κύριοι σήμερον ἄνδρες καὶ νέοι
ἐπιστήμινοι ὑπάρχοντες περισσοί, ἱκα-
νοὶ νὰ χειρισθῶσι τὰ ζητήματα πάν-
τα ἐν τῇ Νήσῳ ἐξίσου δεξιῶς καὶ
ἀφ' ὁμοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἔχη ἀνάγκην
ἐπιστήμου κηδεμονίας καὶ χειραγω-
γήσεως ἡ ἀντιπροσωπεία της Νήσου.

Μ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ὁ κ. Μ. Γ. Νικολαΐδης πρῶτον
βουλευτῆς, τυγχάνει ὁ νεώτερος τῶν
ὑποψηφίων καὶ νεώτερος ἐτιμῆς ὑ-
πὸ τῶν συμπολιτῶν διὰ τοῦ ἀξιώμα-
τος τοῦ βουλευτοῦ ἐν εὐγενεῖ ἡμίλλῃ

καὶ συναργασίᾳ μετὰ τοῦ συναδέλφου
καὶ συμπολίτου κ. Εὐαγγ. Χα-
τζηγιάννου, ἐξέθεμεν ὃ ἀνωτέρω τὴν
τόσον εὐελπιν καὶ ὁρατὴν δρᾶσιν ἀμ-
φοτέρων, ἥτις δυστυχῶς διεκόπη ἐπὶ
ζημία της ἔκλογικῆς περιφέρειας αὐ-
τῶν καὶ συνεπῶς καὶ της Νήσου, διό-
τι δύο ἀρίστα στοιχεῖα περιήλθον εἰς
ἀδιέλκτικον ἐντέθειον καὶ σχεδὸν ἐ-
μνηδένισαν τὴν τόσον κοινωφελῆ δρᾶ-
σιν ἀλλήλων.

Ὁ κ. Μ. Γ. Νικολαΐδης τυγχάνει
ἀρίστης ἐπιστημονικῆς μορφώσεως δι-
κηγόρος, καὶ μετὰ πόνον καὶ σπο-
ρῆς ἐπιδίδεται εἰς τὴν μελέτην τῶν
τοπικῶν ἐκαστοτε ζητημάτων, ὧν εἰ-
ναι βαθὺς κἀτοχος καὶ ἀγρυπνῶν φύ-
λας καὶ συνήγορος τῶν συμφερόντων
καὶ τῶν ἰδεωδῶν της χώρας. Ἐκινῶ-
ντες ἐν Ἀδράκῃ καὶ ἐν τῇ ἐμονίᾳ
Ἐπαρχίᾳ ὑπὸ τοῦ δεξιωτέρου ἀντι-
ζήλου του δὲν ἤδυνήθη νὰ ἀναλάβῃ
τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα χωρὶς δια-
τοῦ νὰ παύσῃ καὶ ὁ ἰδιώτης μελετῶν
καὶ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν κοινῶν.

Ἡ ἐργασία του ἐν τῇ Νομοθετικῇ
ἐγένετο πολυμερῆς καὶ ἐπιφελὴς εἰς
τὸν τόπον, οὐδὲν δὲ ὕστερος ἐγένε-
το ἐν τῇ ἐπιστήμῳ πολιτικῇ δράσει του,
καὶ εἰναι πάντοτε ἀξίος της τιμητικῆς
ἀντιπροσωπείας τῶν ἔκλογων του ἐν
τῇ Νομοθετικῇ Συμβουλίᾳ.

Ἐὰν δὲν ἐκδήσῃ ὑποψηφιότητα ὁ
κ. Χρῆστος Εὐδ. Λοῦζου δὲν
νομίζομεν ὅτι ἡ Ἐπαρχία Ἀρμόχου
στοῦ δι' ἐδικαιολογητο στερήσεως τὸν
κ. Νικολαΐδην της λευκῆς ψήφου της
ὑπὸ στενοῦ πνεύματος τοπισμοῦ.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐνδεδειγμέ-
νοι ἀντιπρόσωποι της ἔκλογικῆς περι-
φέρειας Ἀρμόχου—Ἀδράκας ὑπὲρ
τῶν τοπικῶν καὶ τῶν γενικῶν συμφε-
ρόντων καὶ ἰδεῶν της Νήσου ἀπάσης
εἶναι οἱ κ. κ.

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ Ε. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΟΥ Μ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΕΙΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΕΣ ΙΑΤΡΟΥ

Περὶ τῆς διαλέξεως πρὸς
τοὺς διδασκάλους κατὰ τὴν
27 Ἰουλίου ὑπὸ Ν.
Γ. Γαλαξίδου
Ἰατροῦ.

(Συνέχεια)

Ἀσφυξία. Ἡ ἀσφυξία προέ-
χεται ἐκ διαφόρων αἰτιῶν αἱ ὁποῖαι
ἐμποδίζουσι τὴν δυνάμειν τοῦ αἵμα-
τος. Κατὰ ταύτην δὲ αἱ μὲν ἀνελευ-
στικαὶ κινήσεις ὁλοσχερῶς παύονται, ἡ
δὲ καρδία κτυπᾷ πολὺ ἐλαφρῶς. Ἐὰν
ἡ ἀσφυξία προῆλθεν ἐκ δηλητη-
ριάσεως δι' ἀνθρακικὸν ὀξέος καὶ
τοῦτο συμβαίνει κατὰ τὴν διαμο-
νήν ἐν χρόνῳ μακρῷ εἰς περιορισμέ-
νους τόπους εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρ-
χουσι πολλοὶ ἄνθρωποι καὶ πολλὰ
φύλα, πρέπει ὁ παθὼν νὰ μεταφε-
ρῇ ἐκτὸς τοῦ χώρου ἐκεῖνου νὰ ἐλευ-
θερωθῇ ἀπὸ τὰ ἐνδύματα τὰ ὅποια
τὸν περισφίγγουσιν, ἔαν εἴναι γυνὴ
νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν στήθος, ὡς
νὰ ἐπὶ μίλλῃ κλίνῃς μὲ τὴν κε-
φαλὴν καὶ τὸ στήθος ἐνθωμένῃ, καὶ
τὰ παρὰ τὴν τῆς αἰθούρας ἐν τῇ ὁ-
ποίᾳ διαμένει νὰ ἀνοιγθῶσιν ἐντελῶς,
ἵνα ὁ ἀῖρ ἐλευθερῶς κυκλοφορῇ.

Ἐὰν ἡ δηλητηρίασις προῆλθεν ἐκ
τοῦ ὀξέος τοῦ αἵματος, ὡς ἐκ τῆς
τοῦ ὁποῖον εἶναι μύλλον δηλητηριώδες
ἀπὸ τοῦ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακικοῦ ἢ
ἀνθρακικοῦ ὀξέος, παραγίνεται δὲ κα-
τὰ τὰς ἀτελεῖς καθύς ὡς εἶναι π. χ.
τὸ πρῶτον πνιγρὸν ἀέριον τὸ ὁποῖον
ἐξέρχεται κατὰ τὴν καθῆσιν τῶν ἀν-
θρώπων πρὶν ἢ οὗτοι ἀναρῶσιν κα-
λῶς ἢ κατὰστασις τοῦ παθόντος πρέ-
πει νὰ ἐμπνέῃ τὰς μύλλων ζωπρὰς ἀ-
νοήσιας καὶ εἰς τὰ ἀνωτέρω πρέπει νὰ
προσέδωσιν καὶ μίαν ἰσχυρὰν ἀραι-
ωσίαν.

Ἄν ἡ ἀσφυξία προῆλθεν ἐκ ἀπα-
χονισμού, διὰ κόπῳμεν τὸ στήθος—
στηρίξωμεν τὸ στήθος διὰ μὴ πέ-
σι καὶ πληγῶν καὶ θὰ ἀντιφύσῃ
παλιν μίαν ἀραιωσίαν. Ἄν προῆλθεν
ἡ ἀσφυξία ἐκ πνιγμοῦ θὰ ἐλευθερω-
σωμεν ταχέως τὸν πνιγνένον ἐκ τῶν ἐν-
δύματων αὐτοῦ, κόπτοντες ταῦτα ἐν
ἀνάγκῃ θὰ κατακλινώμεν τοῦτον ἐκ-

τῆς ἀσφύας καὶ ἐπὶ τοῦ δεξιῷ πλευ-
ρῳ ἐν ἑλαφρῇ κατακλίσει καὶ θὰ προ-
βῶμεν εἰς τὸν καθαρῶν διὰ τοῦ
δακτύλου τῶν ροιδῶν τῶν στόμα-
τος καὶ τοῦ φάρυγγος ἀπὸ τοῦ χύμα-
τος ἢ τὰ θαλάσσια φύκη τὰ ὅποια ὑγρὸν
εἶναι ἐντὸς αὐτοῦ—οὐδέποτε δὲ πρέπει
νὰ κρεμῶμεν τὸν πνιγνένον ὅπως συν-
ιστάται συνήθως με τοὺς πόδας πρὸς
τὰ ἄνω καὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ
κάτω.

Ὅσον τὸ δυνατόν ταχέως θὰ προ-
σπαθῶμεν νὰ ἐπαναθερίνωμεν τὸν
παθόντα τριβόντες αὐτὸν μὲ θερμὴν
φανελλαν, σιδηροβόντες αὐτὴν μὲ
τοὺς κοινὸν σιδηρὸν θερμὸν ἀφοῦ προτι-
σομεν προηγουμένως νὰ καλυφώμεν
αὐτὸν μὲ τὰ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν ἵνα μὴ
τῷ προσεξησόμεν ἑγκαύματα ἐξασκῶ-
ντες διαδοχικῶς πίσεις ἐπὶ τοῦ στήθους
καὶ της κοιλίας διὰ τὰ ἀποκαταστή-
σωμεν τὴν πνευμονικὴν ἀναπνοὴν ἐπὶ
μίαν ἢ δύο ὥρας χωρὶς νὰ σταματή-
σωμεν οὐτε μίαν στιγμὴν. Ἐξ ὅλων
τῶν μεθόδων της τεχνικῆς λεγομένης
ἀναπνοῆς τὴν ὁποίαν θὰ ἐφαρμόσω-
μεν ἐπὶ τῶν περιπτώσεων της ἀσφυ-
ξίας προτιμότερα εἶναι ἡ ἑξῆς:

Θάκομεν τὸν ἀρρωστον ἐξηλωμέ-
νον ἐπὶ της ἀσφύας ἀφοῦ τοποθετή-
σωμεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν προ-
σκεφάλειον. Ἰσχυρῶς ἀπιδένει της
κεφαλῆς αὐτοῦ, λαμβάνομεν τὰς χει-
ρας αὐτοῦ καὶ μὲ αὐτὰς πιέζομεν τὸν
θώρακα ἐπὶ 3". Ἢ κλίνοις αὐτὴν ἀν-
τιστοιχῇ καὶ ὑποβοηθῇ τὴν ἐκπνοήν—
ἐπειτα ἀπομακρύνομεν τὰς χεῖρας αὐ-
τοῦ καὶ τὰς χεῖρας εἰς τὰ πλάγια
της κεφαλῆς ὅπου τὰς κρατοῦμεν ἄλ-
λα 1" (εἰσπνοῇ) καὶ παλιν τὰς κατα-
βιβάζομεν καὶ πιέζομεν τὸν θώρακα
καὶ οὕτω καθέτης. Αἱ κινήσεις αὗται
θὰ γίνονται 16—18 φορές δὲ λεπτόν,
ὅπου εἶναι, δηλ. αἱ φρεσολογικαὶ ἀνα-
πνοαί. Συγχρόνως δὲ ἐνεργεῖται καὶ
ρυθμικῶς ἡ εἰς της γλώσσης ὡς ἑξῆς
συστολῶμεν—εἰς ἕνα βοήθον νὰ λάρῃ
τὴν γλῶσσαν τοῦ παθόντος μὲ ἐν κα-
θαρὸν ρινόμακτρον καὶ καθ' ἣν στιγ-
μὴν ἡμεῖς ἀνιψώμεν τὰς χεῖρας πρὸς
τὸ ἄνω διὰ νὰ βοηθήσωμεν τὴν εἰσ-
πνοήν, ὁ βοήθων ἔκειν τὴν γλῶσ-
σαν πρὸς τὰ ἔξω, ὅταν δὲ καταβιβα-
ζώμεν τὰς χεῖρας, ἵνα πιεσθῇ ὁ θώ-
ραξ κινήσῃ ὡς γνωστὸν ἀντιστοιχοῦσα
πρὸς τὴν ἐκπνοήν, ὁ βοήθων εἰσάγει
τὴν γλῶσσαν ἐντὸς τοῦ στόματος. Ἐ-
ὰν ὁ βοήθων παρατηρήσῃ ὅτι μετὰ
χρονικὴν διάστημα ἡ γλῶσσα κἀμνει
ἀντίστασιν τινὰ, ταῦτο εἶναι καλὸν σύμ-
πτωμα, δεικνύει, δι' ἡ ἀναπνοῇ πρό-
κειται νὰ ἐπανέλθῃ. Πρέπει νὰ εἴμε-
θα πολὺ δεισιφύλοισι κατὰ τὴν τε-
χνικὴν ταύτην ἀναπνοήν, διότι ἡ ζωὴ
πολλὰς ἐπανερχεται μετὰ προσπα-
σίας δύο καὶ τριῶν ὥρων, καὶ δὲν
πρέπει νὰ παύσωμεν τὰς κινήσεις ταύ-
τας παρὰ μέχρις οὗ ἐπανέλθῃ ἡ ἀ-
ναπνοῇ ἢ ὁ προσελθὼν ἱατρός πιστο-
ποίησιν τὸν θάνατον.

Ἐγκαύματα. Τὰ ἑγκαύματα εἶ-
ναι τριῶν βαθμῶν: α) ὅταν μόνον κοκ-
κίνησῃ τὸ δέρμα, β) ὅταν σχηματι-
σθῶν φουσκάλλες, γ) ὅταν καθῶν καὶ
αἰσάντες.

Εἰς τὰ ἑγκαύματα πρῶτον βαθμοῦ
πρὸς καθήκοντι τῶν ἀλλοτρίων
θὰ ἐπιθεσθῇ γυμνὰ ἐπιδέματα μὲ δι-
άλυτον βορρικὸν ὀξέος γυμνῶ 3", θὰ
ἀλλάσῃ ταῦτα ἀνὰ πᾶν τέτατον ὥ-
ρας, ἀκόμη καλλίτερον θὰ ἀσφύσῃ τὸ
ἐπιδέμα ἐπὶ τοῦ κέντρου μέρους καὶ ἀπὸ
καυρὸς εἰς καυρὸν θὰ χύνηται ἐλαφρῶς
ἐκ της διαλύσεως τοῦ βορρικοῦ ὀξέος.
Ἐὰν εἴναι βορρικὸν ὀξέος θὰ βράσῃται
εἰς κοινὸν ὕδωρ ἀπὸ τὸν κοινὸν ζα-
ποῦνον θὰ κρυθόντες τοῦτον θέτοντες
τὸ ἀγγεῖον ἐντὸς ὕδατος ψυχροῦ καὶ θὰ
γίνῃται ἡλιαπτόσις κατὰ τὸν αἰὶν ἐκ-
τεθέντα τριτόν.—Μεγαλειότερα προσο-
χὴ ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἑγκαύματα δευτέ-
ρου καὶ τρίτου βαθμοῦ, διότι σχη-
ματίζονται κατὰ ταῦτα πληγαὶ ὑποκαί-
μεναι ἀκόλως εἰς μύλων. Εἰς ταῦ-
τα καλλίτερον ἀκόμη ἀπὸ τὸ βορρικὸν
ὀξέος ὡς εἶναι τὸ αἰκινικὸν ὀξέος εἰς διάλυ-
σιν 1%, τοῦτο εἶναι καὶ ἀναισθησι-
κὸν καὶ ἀντισηπτικόν. Ἐὰν αἱ φουσ-
κάλλες εἴναι πολὺ μεγάλα καὶ γένην ἐ-
κτῆς καὶ τὰς τραυμάτωμα, πρέπει τῷ-
τὸ νὰ γείνη μὲ μίαν κάρφην τὴν
ὁποίαν καταστήσωμεν ἀσπιδιον διὰ της
θερμάνσεως κατ' αὐτὴν ὅπως λόγον
δὲν πρέπει νὰ ἀποσπῶμεν τὴν ἐπιτε-
ρῆμα.

Ἡ σοβαρότης τοῦ ἑγκαύματος δὲν
ἐφαρτῇ τὸσον ἐκ τοῦ βαθμοῦ ὅσον

ἐκ της ἐκτάσεως. Εἶναι πολὺ μύλλον
ἐπικίνδυνον ἑγκαῦμα πρῶτον βαθμοῦ
καὶ ἐκτεταμένον, παρὰ ἐν τρίτῳ βαθ-
μοῦ καὶ περιορισμένον. Αἰτίαι τὸ δερ-
μα ἐκτετεῖ μίαν πολὺ σπουδαίαν λι-
ποφυλίαν τὴν της ἀδελφου διαπνοῆς ὡς
γνωστὸν καὶ ὅταν αὕτη καταλυθῇ, ὁ
παθὼν τοσοῦτον ἐκτεταμένον ἑγκαῦμα
διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ἀποθάνῃ
ἐκ δηλητηριάσεως. Διὰ τοῦτο, ἔαν εἰς
τὸ περιορισμένον ἑγκαῦμα ἡ παρούσα
τοῦ ἱατροῦ εἴναι ἀναγκαῖα, εἰς τὸ
ἐκτεταμένον ἑγκαῦμα εἶναι ἀπαραίτητος.

